Dosarul nr.4r-3099/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24114221-02-4r-13082025 Judecător: Silvia SLOBODZEAN

D E C I Z I E
În numele Legii

17 februarie 2026 **mun. Chişinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, fără prezența participanților la proces, recursul avocatului Doina-Ioana STRĂISTEANU în numele părții interesate URSU Alexandra, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 iunie 2025, pronunțată la contestația cet. URSU Vadim, împotriva Deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Iana BÎTCA din 23 septembrie 2024, privind soluționarea materialului înregistrat în Registrul de evidență al altor informații cu privire la incidente și infracțiuni cu nr.15254 din 05 septembrie 2024.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond: 09.10.2024 – 12.06.2025;
- în procedura instanței de recurs: 13.08.2025 – 17.02.2026.
Procedura de citare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru-

C O N S T A T Ă:

1. La 30 septembrie 2024, URSU Vadim a depus în instanţa de judecată contestaţia împotriva deciziei agentului constatator asupra materialului înregistrat în R-2 al IP Buiucani cu nr. 15254 din 05 septembrie 2024 emisă la 23 septembrie 2024 de către agentul constatator BÎTCA Iana din cadrul IP Buiucani.

În motivarea contestației petiționarul a indicat că, la 05 septembrie 2024 în temeiul cererii sale înregistrate în R-2 al I.P. Buiucani cu numărul 14493 depuse împotriva cet. URSU Alexandra, a.n *****, IDNP *****, domiciliată pe *****, mun. Chisinău, cu privire la acțiuni ilegale de îngrădire a accesului la copil minor *****,

a.n *****și scoaterea unilaterală a acestuia din spațiul academic a fost depusă plângere. La 23 septembrie 2024 a fost emisa decizia cu privire la încetarea cazului.

A menționat acesta că nu este de acord cu decizia dată și solicită atragerea la răspundere contravențională a cet. URSU Alexandra potrivit prevederilor art. 64 Cod contravențional, motivând că, din perioada de 29 iulie 2024 Alexandra URSU absolut fără nici un temei legal ascunde copilul lor comun, nu permite contactul fizic și nici telefonic cu acesta. La fel ultima îi declara deschis că nu va vedea copilul vreodată și îi scria mesaje cu același conținut fapt ce a fost prezentat agentului constatator împreună cu plângerea. Astfel, a depus plângere pe faptele îngrădirii ilegale a drepturilor sale în comunicarea cu copilul la 14 august 2024, 26 august 2024 și pe 05 septembrie 2024 la fel au fost chemări la 112, consideră că agentul constatator nu a întreprins acțiuni destule de investigație în vederea sancționării persoanei ce încalcă legislația în vigoare. Chiar contactată telefonic de către agentul constatator ultima a declarat deschis că nu permite acces la copil sau să vorbească telefonic dat fiind faptul că nu există un grafic emis de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sediul Buiucani, mun. Chișinău.

A mai invocat acesta că, existența unui grafic nu poate condiționa întrevederea sau comunicarea cu un părinte și nepermiterea oricărui contact al copilului cu părintele acestuia.

1.1. La 13 decembrie 2024, petiționarul a depus o completare la contestația inițial înaintată, în conținutul căreia a menționat că, din 29 iulie 2024, până în octombrie 2024 Alexandra URSU acționând ilegal nu îi răspundea ori neglija orice încercare de a comunica cu fiul, ținând copilul ascuns ori scria mesaje denigratoare în adresa petiționarului, manifestând un comportament dezechilibrat.

A mai menționat că din momentul separării, din aprilie 2023, prin înțelegere comună, copilul locuia câte 1-2-3 săptămâni la tată și ulterior la mamă. Mama copilului nu dorea să colaboreze în ceea ce privește educația copilului și bunăstarea acestuia niciodată, din acest motiv, a fost nevoit să facă primul sesizări către Direcția protecției copilului să îi ajute în acest sens. La 29 februarie 2024 a adresat o sesizare către Direcția Protecției copilului prin care a solicitat ajutor și implicarea instituției pentru că mama nu permite ca copilul să meargă la odihnă, mama nu colaborează și nu dorește să integreze copilul la studii preșcolare pentru a se pregăti de școală. La fel a fost sesizată Direcția Protecției Copilului în septembrie 2024 cu privire la faptul că copilul a fost exclus din spațiul academic și nu a fost încadrat în grădiniță pe care a frecventat-o anterior 3 ani.

Petiționarul a mai invocat că, copilul își lovește mama, face crize emoționale, dar mama refuză să se prezinte la un specialist. Copilul se plânge că se teme de mama sa, etc. În aceste circumstanțe, a solicitat implicarea Direcției pentru a verifica și a solicita ajutor în aceste situații, fiind îngrijorat de starea psihologică a copilului. La o anumită etapă de către DPDC Buiucani a fost inițiată o procedură administrativă. Direcția Protecția copilului a încercat să îi ajute și la 29 februarie 2024 a emis o

decizie prin care a pus în sarcina psihologului MARCOCI Anastasia de a perfecta o solicitare de a implica Centrul Psiho-Socio Pedagogic în restabilirea relației părinți-copil. Mama a fost obligată să faciliteze accesul copilului la ședințele cu psihologul CPSP. La fel a fost pus în sarcina ambilor părinți să se prezinte la ședințele stabilite cu specialistul CPSP în vederea soluționării neînțelegerilor privind educarea și creșterea copilului comun. La 23 august 2024, IP l-a informat că acțiunile mamei nu poartă caracter de ordin contravențional și i-a comunicat să se adreseze în judecată în vederea apărării drepturilor.

La 25 august 2024, a depus încă o plângere la IP Buiucani, prin care a solicitat sancționarea cet. URSU Alexandra pentru faptul că îi îngrădește accesul în comunicare și educare a copilului. IP audiind mama copilului, a indicat în raportul său că mama a comunicat poliției că îi va permite comunicarea cu copilul când el va obține un grafic de întrevederi. Cu alte cuvinte, mama, recunoaște că îi îngrădește accesul în comunicare cu copilul iar poliția nu a întreprins nici o măsură pentru a stopa această încălcare și a restabili relația sa cu copilul. Dimpotrivă inspectorul principal Corciubaș Oleg a solicitat încetarea materialului contravențional.

La 03 septembrie 2024 a depus încă o plângere la poliție prin care a solicitat sancționarea cet. URSU Alexandra pentru crearea impedimentelor în comunicarea cu copilul minor. A declarat poliției că mama la solicitările sale de a-și vedea copilul, îi trimite mesaje prin care îl înjură și îi scrie direct că nu își va vedea copilul. Nu vrea să îi comunice de ce copilul nu merge la grădiniță ori dacă i-a schimbat grădinița atunci să îl anunțe care grădiniță. A fost nevoit să caute copilul prin intermediul autorităților făcând interpelările la autorități de profil. Copilul fiind anterior încadrat în cadrul instituțiilor preșcolare CHIPS și QSI. Mama minorului nu îi dă nici o informație despre viața și sănătatea copilului. IP Buiucani, i-a expediat încă un răspuns similar, precum că faptele doamnei Alexandra nu constituie contravenție, iar el urmează să facă un grafic de întrevederi. Propunerea de încetare a dosarului contravențional s-a bazat pe explicațiile mamei care a comunicat că nu îi permite comunicare cu copilul pentru că el nu are grafic de întrevederi cu copilul.

La 05 septembrie 2024 a sesizat IP Buiucani, încă odată pentru faptul că mama minorului Alexandra URSU îi îngrădește accesul în comunicare cu copilul, nici în cazul dat, poliția nu a efectuat nici o investigație efectivă și nu a depus nici o diligență pentru ai restabili dreptul prevăzut de legislația națională și internațională art. 8 CEDO de a se reuni cu propriul copil și de a avea comunicare cu acesta. Poliția a vorbit cu URSU Alexandra doar la telefon, unde ultima a declarat că la 07 iulie până pe 29 iulie 2024 copilul s-a aflat în grija tatălui și a menționat că nu îi va permite comunicarea până nu va fi hotărârea judecății cu privire la domiciliul copilului minor ori a unui grafic de întrevederi. La 24 septembrie 2024 Oleg BĂRUBA l-a informat printr-un răspuns prin similar cu celelalte, precum că faptele din plângere nu constituie elementele constitutive ale contravenției prevăzute de legislație și îi

recomandă să se adreseze Direcției pentru Protecția drepturilor copilului pentru stabilirea unu grafic de întrevederi.

La 10 octombrie 2024 la cererile ambelor părți a fost pronunțată decizia organului administrativ prin care s-a dispus stabilirea graficului de întrevederi pentru ambii părinți cu copilul însă mama copilului a neglijat această decizie și nu a permis accesul la copil și a continuat izolarea copilului din orice comunicare cu tatăl acestuia, decizia DPDC fiind executorie din momentul pronunțării iar ambii părinți au fost prezenți la ședința din 10 octombrie 2024 fiind semnatari ai procesului verbal al ședinței, decizia fiind executorie conform Codului administrativ din momentul pronunțării.

La fel a susținut că în perioada izolării de aproape trei luni, Alexandra URSU a scos unilateral copilul din instituția preșcolară urmărind scopul de a-i limita accesul la copil la grădiniță.

În aceste circumstanțe, făcând referire la prevederile Codului Familiei și jurisprudenței CtEDO petiționarul a solicitat admiterea contestației și sancționarea cet. URSU Alexandra.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 iunie 2025, contestația depusă de către URSU Vadim împotriva deciziei agentului constatator asupra materialului înregistrat în R-2 al IP Buiucani cu nr. 15254 din 05 septembrie 2024, emisă la 23 septembrie 2024 de către agentul constatator BÎTCA Iana din cadrul IP Buiucani a fost admisă. A fost anulată decizia agentului constatator asupra materialului înregistrat în R-2 al IP Buiucani cu nr. 15254 din 05 septembrie 2024, emisă la 23 septembrie 2024 de către agentul constatator BÎTCA Iana din cadrul IP Buiucani. Agentul constatator a fost obligat să lichideze încălcările indicate în partea motivată a hotărârii.

3. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul Doina-Ioana STRĂISTEANU în numele părții interesate URSU Alexandra a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 iunie 2025.

În motivarea cererii de recurs, apărătorul a menționat că, decizia agentului constatator este una legală și temeinică, fiind emis în deplină concordanță cu prevederile legale incidente, precum și în urma unei administrări corecte, complete și obiective a materialului probator. În conformitate cu principiile ce guvernează procesul contravențional, în special cele referitoare la aflarea adevărului și la stabilirea corectă a stării de fapt, agentul constatator a acționat cu diligența impusă de lege, analizând cu rigurozitate circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv poziția persoanei vizate și materialele relevante depuse la dosar.

A mai invocat apărătorul că recurenta nu a manifestat o conduită abuzivă sau cu rea-credință. Dimpotrivă, deciziile sale au fost motivate de necesitatea obiectivă de a proteja echilibrul psiho-emoțional al copilului și de a asigura respectarea programului zilnic al acestuia. Latura subiectivă a contravenției nu este realizată. Pentru a angaja răspunderea contravențională, trebuie dovedită existența unei forme de vinovăție, fie

sub forma intenției directe, fie indirecte, în cazul d-nei URSU, nu există nici o dovadă că ar fi urmărit în mod deliberat să împiedice legătura copilului cu tatăl. Dimpotrivă, probele administrate în cauză indică o conduită prudențială, determinată de preocuparea sinceră pentru starea emoțională a minorului. Deciziile și acțiunile mamei au fost întru interesul de protecție a copilului și ea doar a dorit să îl apere de acțiunile tatălui vădit provocatoare și periculoase pe micuț. O eventuală condamnare a d-nei URSU contravine regulilor de interpretare a normei sancționatorii, principiilor de drept consacrate la nivel național și internațional privind protecția drepturilor omului, în special dreptul la un proces echitabil și principiul interesului superior al copilului.

În cererea de recurs a mai fost menționat că la multiplele cereri și sesizări formulate de d-ul Vadim URSU, organele de poliție au răspuns constant, motivat și punctual, oferind explicații clare cu privire la lipsa elementelor obiective și subiective care să configureze o faptă contravențională. Simplul fapt că o parte din conflictul parental continuă să formuleze petiții și să insiste asupra unei anumite interpretări a faptelor nu obligă agenții constatatori să își schimbe poziția atunci când aceasta este conformă cu legea și cu realitatea obiectivă constatată, un agent constatator nefiind un executant al voinței părților, ci un garant al legalității și imparțialității, obligat să stabilească existența unei contravenții doar în măsura în care sunt întrunite cumulativ toate elementele cerute de norma sancționatorie. În acest sens, poziția constantă a colaboratorilor IP Buiucani a fost pe deplin justificată, iar refuzul acestora de a ceda în fața presiunilor subiective ale unui petent insistent este o manifestare clară a respectului față de principiul legalității, potrivit căruia nicio sancțiune nu poate fi aplicată în absența unei fapte tipice, anti-juridice și vinovate.

A mai menționat apărătorul că acțiunile întreprinse de dna URSU nu doar că nu pot fi calificate ca neîntemeiate, ci dimpotrivă, ele apar ca fiind perfect justificate, întemeiate pe realități concrete, pe comportamente recurente și pe necesitatea protejării sănătății psiho-emoționale a copilului. Încercarea de a menține un climat familial echilibrat, de a asigura o creștere stabilă și lipsită de traume emoționale a minorului, precum și de a preveni deteriorarea relației copilului cu părinții și toate acestea constituie motivații obiective, rezonabile și legitime pentru a limita temporar sau a reevalua modul de desfășurare a întrevederilor cu tatăl.

A mai invocat apărătorul că dna URSU este, în realitate, singurul părinte care se ocupă efectiv de creșterea, îngrijirea și educarea copilului, asumându-și întreaga responsabilitate de zi cu zi - de la aspectele materiale și logistice, până la suportul emoțional. Or, în aceste condiții, orice perturbare suplimentară a relației cu copilul, mai ales atunci când ea derivă din acțiunile vădit abuzive ale celuilalt părinte, reprezintă o ingerință nejustificabilă în exercitarea unui rol parental legitim.

Apărătorul a invocat că domnul URSU nu urmărea realizarea unei relații armonioase cu copilul, ci impunerea cu orice preț a propriei prezențe, în afara oricărui cadru organizat, fără respect pentru programul copilului, pentru activitățile sale sau pentru ritmul de viață stabilit de mama sa. Întrevederile organizate în asemenea

condiții haotice nu pot fi benefice pentru minor, dimpotrivă, ele generează confuzie, instabilitate și conflicte afective profunde.

A mai menționat partea apărării că limitarea temporară a contactului dintre copil și tată, în lipsa unui cadru legal reglementat, nu poate fi calificată drept împiedicare neîntemeiată în sensul art. 64 Cod contravențional, iar decizia agentului constatator de a dispune încetarea cauzei apare ca fiind legală, corectă și temeinic fundamentată. Aceasta reflect o înțelegere justă a contextului de fapt și a cadrului juridic aplicabil, având în vedere că reacția mamei nu a fost una punitivă, ci una de prevenție și protecție, adoptată în interesul copilului și susținută ulterior de autoritatea statului competentă în domeniu.

4. Conform art.471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Instanța de recurs, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

La 19 ianuarie 2026, prin intermediul cancelariei instanței a parvenit referința depusă de petiționarul URSU Vadim, prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01 februarie 2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

6. În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, la 23 septembrie 2024, subofițerul superior, BÎTCA Iana a emis decizia asupra cererii cet. URSU Vadim

înregistrată în R-2 al IP Buiucani cu nr. 15254 din 05 septembrie 2024, prin care a dispus decontarea materialului înregistrat și transmiterea acestuia în arhivă.

7. Conform prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.*

Conform prevederilor art. 440 alin. (1), (2), (3) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Faptele contravenţionale pot fi constatate, examinate şi soluţionate de către agentul constatator în scris, pe suport de hârtie sau în formă electronică, ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. Modul de examinare şi de soluţionare a cauzelor contravenţionale în formă electronică sau cu convertirea documentaţiei în format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple, se aprobă de către Guvern. Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori se autosesizează când dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenţie fie prin constatarea faptei contravenţionale.*

În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol şi să emită decizia asupra cauzei.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că soluţia agentului constatator nu corespunde prevederilor legale prevăzute de Codul contravențional.

De asemenea, Colegiul penal menționează că în decizie a fost formulată o frază succintă precum că în cadrul examinării cazului vizat a fost apelată cet. URSU Alexandra, a.n. *****, iar ultima a declarat că în luna iulie, de la 07 iulie 2024 și până la 29 iulie 2024, copilul a fost în grija tatălui și până la hotărârea judecății copilul se află în grija acesteia.

Tot aici, Colegiul penal atestă că în explicațiile oferite de URSU Vadim, acesta a menționat că la 03 septembrie 2024 acesta a scris cet. URSU Alexandra un mesaj în care a solicitat întrevedere cu copilul său minor, la care aceasta a răspuns negativ.

În atare circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul statului nu și-a motivat

soluția expusă, or la materialele cauzei nu se regăsește nici un act care să confirme că ar fi fost investigate toate circumstanțele comunicate de către petiționar.

8. În circumstanțele expuse, se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Totodată, Colegiul penal atestă că motivele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile speței din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației petiționarului URSU Vadim, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

9. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Doina-Ioana STRĂISTEANU în numele părții interesate URSU Alexandra, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 iunie 2025 și se menține fără modificări hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU